

[Krag.]

påny at få gang i investeringsvirksomheden, så de danske arbejdere kunne få beskæftigelse i lige så høj grad, som de har haft det før, således at den voksende ekstraordinære arbejdsløshed, vi har i øjeblikket, kunne blive afskaffet.

Min konklusion må derfor være, at ihvorvel jeg må være enig i, at vi må søge frem til sådanne samfundstilstande, at også arbejderbefolkningen kan køre i bil, er der større og vigtigere behov at tage vare på i øjeblikket. Jeg må mene, at boliger og beskæftigelse i dag — desværre kun — er vigtigere end biler, og udfra det synspunkt må jeg anbefale at stemme imod det ærede medlems forslag.

Anker Lau: Det ærede medlem hr. Tholstrup og hans parti er jo ikke repræsenteret i rigsdagens vareforsyningsudvalg; og det er vel derfor, vi i dag her i tinget beskæftiger os med denne sag. Det er der ikke det mindste at sige til. Det ærede medlem hr. Tholstrup må naturligvis have luft for sine udmærkede ideer og sine indestængte tanker på et så vigtigt område, og når det ikke kan lade sig gøre dér, hvor det ellers foregår, er der ikke noget at sige til, at det kommer til at foregå her, men det kan dog ikke være gået helt udenom det ærede medlems opmærksomhed, at man også fra tid til anden i dette udvalg beskæftiger sig med disse spørgsmål; endda i en sådan grad, at jeg ikke tror, udvalgets medlemmer har haft noget ligefremt udbytte af debatten her i dag; jeg tror vanskeligt, de vil kunne finde noget nyt i det, der er fremført. Det er givet, at dette udvalg har det samme mål som det ærede medlem hr. Tholstrup: at nå frem til en fuldkommen fri import af biler. Vi anser ingenlunde i mit parti biler for en luksus, og er der noget, vi meget gerne vil arbejde på, er det netop at få denne import fri, men det forudsætter, som den højtærede minister også har gjort rede for, visse valutamæssige tilstande, og det forudsætter også en vis fornuft og forsigtighed i overgangsperioderne.

Sådan som forslaget er formet: at tinget beslutter sig til at pålægge handelsministeren snarest at frigive importen, kan der vel ikke være nogen, der har noget imod det; det er det, vi allesammen arbejder på, men jeg tror ikke, vi skal overlade til det

ærede medlem hr. Tholstrup at fortolke, hvornår „snarest“ er. I det hele taget forekommer det mig, at det vil være rigtigt, at denne sag fortsat behandles i vareforsyningsudvalget, og at vi gennemfører frigivelsen, når vi skønner, tiden er moden dertil.

Udfra disse betragtninger skal jeg anbefale at stemme imod det stillede forslag.

Fibiger: Man havde indtryk af, at det ærede medlem skulle bruge alle sine talegaver for at overbevise os om, hvor nyttigt det ville være at få bilerne frigivet. Man havde også indtryk af, at vi her i tinget ikke havde forståelse af det; handelsministeren var nok velvillig, men han kunne ikke få sit parti med. Jeg tror, det er en helt fejlagtig opfattelse. Jeg kan sige, at jeg er meget interesseret i at få givet det hele fri så hurtigt som muligt. Jeg synes, at den regering, vi nu har haft et par år, har stræbt efter at få frigivet mange forskellige ting, efterhånden som det var muligt, og jeg tror heller ikke, det vil vare så længe, før man også får bilerne frigivet, men sådan at styrte sig hovedkulds ud i det, som retsforbundet ønsker — de ønsker jo, at man bare skal give det hele fri på en gang —, tror jeg ikke er sund og fornuftig økonomi. Også jeg mener, at vi snarest skal give bilimporten fri; jeg erkender, at det er mange penge, det koster at skulle have de dyre reparationer på de gamle biler, og at man kunne spare en del her, så det ikke ene ville betyde brug af valuta at få nye biler ind, idet der kunne spares på andre områder. Jeg har imidlertid den tillid til den højtærede handelsminister og den nuværende regering, at man vil frigive så hurtigt som muligt. Jeg har også indtryk af, at man vil begynde med det forslag, den højtærede handelsminister har stillet i vareforsyningsudvalget, hvis der kan blive tilslutning til det, og derefter hurtigst muligt se at få en fuldstændig afvikling, men i dag at vedtage det forslag, som foreligger her, kan jeg ikke være med til.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Der kan gives mange gode saglige grunde for at lempe reglerne for indførsel af biler og give indførselstilladelse i større omfang end hidtil, men sagen må ses i sammenhæng med de andre forslag, som foreligger om lempelse af importforholdene. Jeg vil ikke indvende noget imod, at man giver indførselstilladelse